

„Idet Folkethinget — med Henvi-
sning til sin Beslutning af 12te Oktober
d. A., hvorved „Foreløbig Lov om Indtægts-
og Udgiftsbevilling af 1ste April d. A.“ for-
kastedes — udtaler:

at det foreliggende Lovforslag i sit Ind-
hold er uforeneligt med den grundlovmæs-
sige Bevillingsret, i sine Motiver er en For-
negtelse af Gyldigheden af den nævnte For-
kastelse og i det Hele giver Udtryk for den
grundlovsstridige Opfattelse af Regjeringen,
at bemeldte foreløbige Lov ved sin Udstedelse
skabte og fremdeles, endog trods Folkethin-
gets Forkastelse, afgiver et retsgyldigt Grund-
lag for Landets Styrelse — og

at Thinget som Følge heraf ikke kan
fremme dette Lovforslag uden at krænte Be-
villingsretten, fornegte Gyldigheden af sin
tidligere Forkastelse og gjøre sig medansvar-
lig for Fortættelsen af det nuværende grund-
lovsstridige Regimente

— gaar Thinget med Udtalelsen af den
skarpeste Mistillid til Ministeriet over til den
næste Sag paa Dagsordenen.“

Jeg tror, at jeg paa dette Trin af For-
handlingen ikke behøver nærmere at forklare
de enkelte Punkter, som her ere nævnte. Selv
de nye Medlemmer af Thinget ville forment-
lig være velkendte med de Ting, som der
her er Tale om, og jeg skal derfor, hvis der
ikke fra anden Side gives Anledning dertil,
ikke nærmere motivere dette Forslag, men
foreløbig slutte, idet jeg anmoder den ærede
Formand om at tage dette Forslag til Af-
stemning.

Formanden (Høgsbro): Det er
altsaa om dette Forslag, Forhandlingen nu
vil dreie sig.

Jeg skal endnu en Gang oplæse det.

[Formanden oplæste Forslaget, se ovenfor].

Solstein: Forudsætningen er jo altsaa,
som jeg for lidt siden tillod mig at sige, at
der her foreligger et Forslag til en midler-
tidig Finantslov. Jeg siger, at dette er
Oppositionens og Thingets Forudsætning,
thi da Thinget bestemt maa hævde Gyldig-
heden af sin Forkastelse ifølge det private
Initiativ, saa er Thinget nødt til konsekvent
at fastholde, at den saakaldte provisoriske
Finantslov ikke eksisterer mere, eftersom den
jo selvfølgelig ikke kan opstaa igjen ved et
blot og bart Forslags Fremføttelse, men
kun kan komme frem derigennem, at der
paany bliver gjort Brug af Lovgivnings-
magten og ikke blot af Forslagsretten. Det
er logisk saa klart som muligt, det behøver
jeg ikke at komme nærmere ind paa. Des-

uden er Sagen jo afgjort derved, at For-
manden ikke tilstøder nogen Indsigelse der-
imod ifølge tidligere Praxis. For Opposi-
tionens Vedkommende er det ogsaa ud-
trykkelig erkjendt af det ærede Medlem for
Beile Amtz 2den Valgtreds (Berg), at der
her ikke foreligger en provisorisk Finantslov.
Om dette Punkt ere vi altsaa enige: der
foreligger her et Forslag til en midlertidig
Finantslov for indeværende Aar, og det er
dette Forslag, som her foreslaas behandlet
gjennem Vedtagelse af en Dagsorden om at
afvise Forhandlingen derom. Nu vil jeg til-
staa, at det undrer mig noget, hvorfor man
vil gaa den Vej. Jeg savner Forklaringen
deraf i det, der foreligger. Sagen er jo
nemlig den, at et Forslag lig det, der nu
her i Dag foreligger til Behandling, har
foreligget til Behandling før, nemlig allerede
i 1887, og er blevet behandlet af hele
Oppositionen ganske paa samme Maade, som
jeg har foreslaaet nu i Dag. Det første
Aar, nemlig i 1885—86, gik man jo, som
bekjendt, en anden Vej, der var en naturlig
Konsekvens af, at man negtede Finants-
lovens Overgang til 2den Behandling. En
naturlig Konsekvens heraf var, at man
ogsaa negtede det midlertidige Finantslov-
forslag Overgang til 2den Behandling.
Desuden er det jo aabent vedkjendt og
gjentagne Gange fremsat her fra vor Side,
at Grunden, hvorfor man negtede at bevillge
dengang, var, at man vilde aftvinge Re-
gjeringen en aaben Erkjendelse, en aaben
Bekjendelse af, hvorledes den stillede sig
overfor Anvendelsen af de yderste konstitu-
tionelle Midler, men da dette var naaet,
havde denne Fremgangsmaade ingen Nytte
og Betydning mere. Derfor forandrede
Thinget ogsaa allerede i 1886 sin Frem-
gangsmaade, og dette viste sig ikke alene
med Hensyn til selve det indeværende Aars
Finantslov, men ogsaa Aaret derefter for
det paafølgende Aars Finantslov og ganske
særlig med Hensyn til den midlertidige Fi-
nantslov. I Aaret 1886—87 forelaa nemlig
akkurat de samme Forhold og Omstændig-
heder som de, der foreligger i dette Dieblif.
I 1886 blev Forslaget fremsat fra Regje-
ringens Side efter først at være forkastet af
Folkethinget ifølge det private Initiativ.
Folkethinget stillede sig overfor det saa-
ledes forelagte Regjeringsforslag paa den
Maade, som jeg her har foreslaaet,
og som det altid senere har stillet sig,
idet det betragtede det som en midler-
tidig Finantslov, efter at den provisoriske
Finantslov var forkastet, lod det gaa til
anden Behandling, foreslog det henvis til
Finantsudvalget og lod det ligge der. Dette